

seete Udgifter ved Forstvesenet en Sum af 2500 Rbd.

4) Ved fgl. Resolution af 18de Januar d. A. er foretaget en Forandring i de ved Regulativet af 30te Oct. 1827 fastsatte Diæter for civile Embedsmænd; hvorved det overlades hvert enkelt Ministerium, indensfor Grændserne af 7 Rbd. som det høieste og 2 Rbd. som det laveste, at bestemme, hvor store Diæter enhver under det hørende Embedsmand skal nyde. Udvalget kan ikke anerkjende det for rigtigt, at denne Statsudgift vedbliver at være bestemt ved denne Resolution, og finder heller ikke, at de fastsatte Størrelser ere passende. Der gives Tilfælde, i hvilke Diæter af 1 Rbd. daglig ere tilstrækkelige, og der er sikkert kun meget faa Tilfælde, i hvilke de bør være større end 4 Rbd. daglig. Denne Bemærkning henstilles til Overveielse.

5) Med Hensyn til Skovene maa Udvalget gjøre følgende Bemærkninger.

Disse Statsejendomme egne sig kun i sjældne Tilfælde (naar de ere af ringe Omfang, og ligge langt fra større Statsskove) til Salg, og Indtagterne af Skovene kunne ingenlunde kaldes tilfredsstillende, især da den største Del af dem ligger særdeles gunstigt for Affatningen, hvorved høie Priser bringes tilveie. Dette mindre heldige Resultat foranledigede allerede under den forrige Konges Regjering Nedsættelsen af en Commission, der 1844 afgav sin Betænkning. Denne Commissions Forslag ere imidlertid endnu kun for en ringe Del komne til Udførelse, og da disse Forslag ikke gaae ud paa en Forandring af de ved Statens Skovbrug hidtil fulgte Principer, der efter Sagkyndiges Mening og de paa andre Steder gjorte Erfaringer fornemmelig ere Skyld i dette ringe Udbytte, maa Udvalget ansee det for særdeles ønskeligt, at Spørgsmaalet om Skovbrugets Grundprincip paa ny bliver undersøgt, og at i Forbindelse hermed Spørgsmaalet om en ny Organisation af Bestyrelsen kommer under Overveielse, navnlig med Hensyn til Skovridderposternes Omfang og Skovridernes Stilling saavel til Overordnede som til Underordnede. Det første Spørgsmaal kan formentlig nu uden Vanskelighed afgjøres, da begge de stridende Principer i en lang Række af Aar have

været gennemførte, det ene i Statens, det andet i private Skove. Det andet Spørgsmaal er heller ikke af stort Omfang, naar Undersøgelsen holdes ude fra den Detail, der maa være Administrationen forbeholdt. Efter en saadan Undersøgelse vil man først kunne lægge en tilfredsstillende Plan for Skovens fremtidige Behandling, og først derefter vilde alvorlige Reformers i Budgettet kunne foretages. Udvalget har derfor med Undtagelse af de ovenfor nævnte Nedsættelser i Bygningsudgifterne og de overordentlige Udgifter kun mindre betydelige Ønsninger i denne Del af Finantsloven at bringe i Forslag.

6) Efterat Grundlovens § 51 har givet de af Statens Eiendomme, der betegnes som Domainier, en fra de øvrige Statsejendomme retslig adskilt Stilling, og den fgl. Kundgjørelse af 30te Mai 1849, ved under Nr. 4 at betegne nogle af de til Statsejendom overgaaende kongelige Bygninger som bestemte til Afhændelse, synes at antyde, at de øvrige ikke egne sig til Salg, maa det ansees for nødvendigt, at et særegent Arbejde foretages, hvorved fuldstændig Liste med vedføjede Bæringsangivelser udarbejdes over alle Statens faste Eiendomme; hertil maatte da knyttes Forslag til en Sondring mellem de af dem, der kun under de i Grundloven for Domainier fastsatte Betingelser kunne sælges, de, som udtrykkelig ere bestemte til, ved første gunstige Leilighed at sælges, og de, som uden egentlig at være bestemte til Afhændelse, dog kunne sælges uden særligt Lovforslag, naar særdeles gunstige Tilbud maatte blive gjorte.

7) Paa nogle af de større Godser i Sjælland har der hidtil været opført en Udgift til Salair for Aktorer i befalede Sager, eftersom Godsforvalterne ved forskellige kongelige Resolutioner ere blevne fritagne for den Pligt at fungere som Aktorer i Delinqvent-Sager. Da nu efter Overbestyrelsens Anskuelse den Sigt og Sagesaldsret, hvortil denne Godsæernes Forpligtelse knytter sig, er bortfalden, maa Forpligtelsen ogsaa bortfalde. Overbestyrelsen har vel ment, at Amtsrepartitionssondene, som saa maatte overtage Forpligtelsen, muligviis vilde fordre Sagen afgjort ved Rettergang. Men heri skønner Udvalget ikke, at